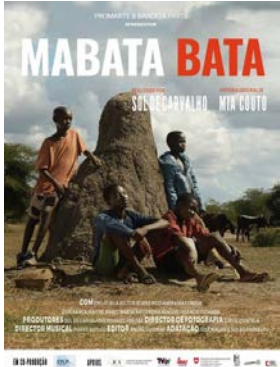

Mabata Bata / O Dia en que Explodiu Mabata Bata

Direcció: Sol de Carvalho

Països: Moçambic, Portugal (2017)

Fitxa tècnica

Guió Sol de Carvalho, José Magro (basat en el relat de Mia Couto *O dia que explodiu Mabata Bata*) **Fotografia** Jorge Quintela **Interpretació** Emílio Bila, Wilton Boene, Medianeira Massingue **Durada** 74 min **Gènere** Ficció **Llengües** Tsonga, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Azariás és un jove orfe que té cura del bestiar, i Mabata Bata és un dels bous del ramat. Cal engreixar els bous per al "lobolo", el dot tradicional que Raúl, l'oncle d'Azariás, ha d'entregar per casar-se. Azariás només somia ser com els altres nens del poble i anar a l'escola, i la seva àvia li dona suport. Un bon dia, mentre pastura, Mabata Bata trepitja una mina que la guerra civil va deixar enrere. (fcate.es)

Crítica

[...]

El dia que Mabata Bata, el bou més imponent del ramat, trepitja una mina i explota, Azarias fuig amb por de les represàlies de l'oncle i es llança a un viatge que anirà transformant tota la seva vida.

Basada en l'obra de Mia Couto, Sol de Carvalho i José Magro escriuen l'argument d'aquesta història que travessa diferents dinàmiques d'un Moçambic encara eclipsat pels fantasmes d'una guerra civil. Tot i que no és el motiu principal d'aquesta història, el conflicte està implícit en la narrativa, en la mesura que la presència militar a *O Dia que Explodiu Mabata Bata* es nota pels soldats que ocasionalment apareixen en aquesta història com també per les despulles d'una guerra que conformen la realitat de la seva gent.

Tot gira al voltant d'Azarias, un jove privat d'allò que hauria de ser un dret i una obligació de tothom... la seva educació. Aquest jove somnia el dia que podrà anar a escola a aprendre a llegir i escriure, és a dir: somnia el principal fonament que podrà fer d'ell un home amb tot el potencial que li és degut. Però no obstant això, aquest dret li es privat per part del seu oncle que l'obliga a tenir cura del bestiar que servirà, més tard, com el seu dot per aconseguir la mà de la filla d'un cap local. En un joc d'interessos, Azarias és només un –un més– de tota una generació d'infanteses perdudes que perpetuen un sistema semitribal que serveix els interessos immediats dels caps locals, oblidant el futur de tot un país.

Tanmateix, la història d'Azarias té més matisos que no passen desapercebuts a la vista de l'espectador. Fill de pares que suposem han estat assassinats durant el conflicte, treballa per engreixar el bestiar i per agradar a un oncle que l'explota sense tenir mínimament en compte les seves necessitats. Amb una infantessa perduda i amb por del destí a vegades violent, Azarias viu només un somni que ja no amaga –la seva educació– refugiant-se en les petites ofertes d'un amic que li desperta el gust d'allò que no té.

En aquesta barreja d'històries sobre els drets dels infants, *O dia em que Explodiu Mabata Bata* retrata el seu procés de creixement, el d'Azarias, en una microsocietat encara afectada per l'horror d'una guerra civil recent i que va ser devastadora per a moltes famílies.

En aquest període en què aquest jove recorda la família que ja no té –més enllà de l'oncle i una àvia sempre preocupada–, tot el seu procés de creixement està fet amb el treball, amb la por als militars que encara subsisteixen a costa del seu dur treball com a camperols i ramaders i amb els fantasmes del seu passat, present en els petits elements que li recorden una vida que forma part del passat. Així en un estil que barreja la ficció i el documental fent-lo servir de forma interessant per reflectir el temps d'una infantessa al camp allunyat de la gran ciutat i que, alhora, explora la seva pròpia relació amb la naturalesa que l'envolta com una part imprescindible de la seva pròpia supervivència on aliments, vegetació, animals, aigua i terra s'assumeixen com els béns fonamentals i essencials perquè Azarias i la seva família continuïn subsint i esperant, a costa dels animals que engreixen, poder assolir una vida millor el dia de demà. Aquest desig de treball constant –en aquest cas només d'Azarias que es insistentment explotat per un oncle que poca cosa fa– podrà ser en el seu futur pròxim, l'única manera de poder entrar a l'escola i acomplir el seu objectiu final, el que tant desitja.

Per contribuir a la immersió de l'espectador en l'ambient d'un Moçambic profund hi ha la música original de Pierre Dufloor que rescata sonoritats tribals i els dona la contemporaneïtat necessària, fent de l'espectador un observador participant de la (seva) vivència en aquella petita aldea on viu Azarias.

Amb una ingenuïtat pròpia d'un treball en construcció, *O dia em que Explodiu Mabata Bata* no perd mèrit per la simple història de ficció que es barreja amb un relat documental donant, no només, un retrat d'un país ferit amb marques profundes que continuen delmunt una nova generació que es perd amb les restes oblidades i perdudes d'un conflicte que –en certa manera–, insisteix a no acabar.

Paulo Peralta - cineuphoria09.blogspot.com

“Mabata Bata”: premis i seleccions principals

Premis CinEuphoria 2018: nominada a millors efectes especials (so o visual) - competició nacional

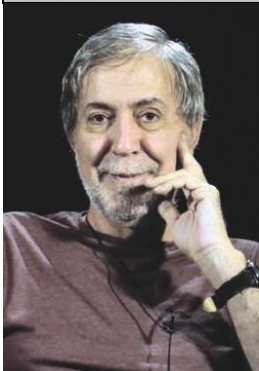
Festival de Cinema i Televisió Panafrican d'Ouagadougou 2019: premi a millor fotografia i premi a millor edició

Sol de Carvalho

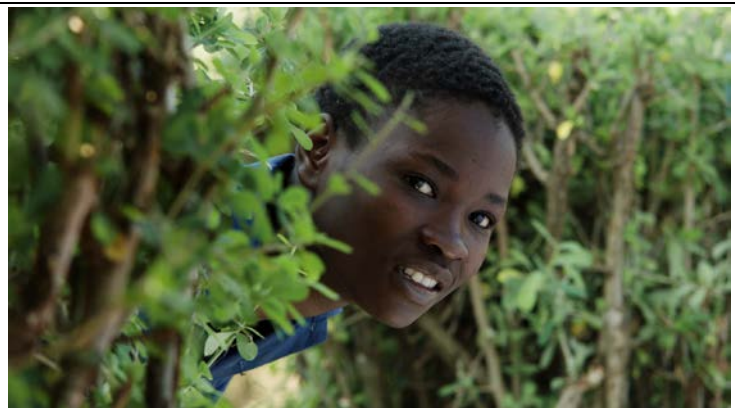
Filmografia com a director

1992 <i>Gênese do Ozono</i> (documental)	2005 <i>A Janela</i> (curtmetratge)
1993 <i>Sementes em ruínas da consciência</i> (documental)	2006 <i>O Jardim do outro homem</i>
1995 <i>Mahipiti Alima</i> (curtmetratge)	2007 <i>As Teias de aranha</i>
1996 <i>The Mural</i> (documental)	2009 <i>O'Buzio</i> (curtmetratge)
1997 <i>A Herança da viuda</i> (curtmetratge)	2012 <i>Impunidades criminosas</i> (curtmetratge)
1998 <i>Maria, a empregada</i> (documental)	2012 <i>Caminhos da Paz</i> (documental)
2001 <i>Quando o mar bate na rocha</i> (curtmetratge)	2013 <i>O Ladrão e a bailarina</i>
2001 <i>Contos tradicionais</i> (curtmetratge)	2013 <i>Laura</i> (curtmetratge)
2003 <i>Garras e dentes</i> (documental)	2018 <i>Monólogos com a história</i> (curtmetratge)
2004 <i>Pregos na cabeça</i> (curtmetratge)	2018 <i>Mabata Bata</i>

Biografia

Sol de Carvalho va néixer el 1953 a Beira, Moçambic. Va estudiar al Conservatori Nacional de Cinema de Lisboa abans de treballar com a periodista, editor i fotògraf. En tornar a Moçambic, va ser nomenat director del Servei Nacional Radiofònic. El 1979 va començar a col·laborar a la revista *Tempo*, amb Mia Couto i Albino Magaia. Des de 1986 ha realitzat nombroses pel·lícules, majoritàriament documentals i telefilms. El seu primer llargmetratge, *O Jardim do outro homem*, es va estrenar el 2006. També és director de la productora Promate, a Maputo.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

